

[Udenrigsministeren]

1991 udsendt en fælles erklæring, hvori de bl.a. giver udtryk for fortsat bekymring over menneskerettighedskrænkelserne i Nyanmar og gør det klart, at situationen i landet har fået alle EF-landene til at suspendere al ikkehumanitær udviklingsbistand til Myanmar og til at begrænse de økonomiske og handelsmæssige relationer til et minimum.

Jeg har svært ved umiddelbart at se, hvad de tidligere leverede fiskeriinspektionsskibe har med overgrebene på befolkningen at gøre. Det turde imidlertid være klart, at Danmark i den nuværende situation ikke vil give yderligere fiskeriinspektionsskibe – eller nogen som helst anden form for udviklingsbistand – til regeringen i Myanmar.

Spm. nr. S 17

Til *justitsministeren* (3/1 91) af:

Pia Kjærsgaard (FP):

»Hvilke nødplaner foreligger der til imødegåelse af det forventede pres på vore grænser af flygtninge fra Østlandene?«

Begrundelse

I Sverige kendes der allerede nødplaner til imødegåelse af en eventuel tilstrømning af et overvældende antal flygtninge fra Rusland. Da det må formodes, at en del af disse flygtninge vil blive afvist, kan det forventes, at de fortsætter til Danmark eller andre steder i Europa.

Da vi i forvejen har en af verdens mest liberale udlændingelove og ministerens parti har givet udtryk for en nødvendig stramning, som også Fremskridtspartiet har foreslået, må det formodes, at regeringen har en nødplan klar, så vi ikke også oversvømmes af folk fra Østlandene.

Svar (15/1 91):

Justitsministeren (Engell):

De berørte myndigheder følger nøje den politiske udvikling i Østlandene og herunder navnlig den aktuelle udvikling i Sovjetunionen. De berørte myndigheder har endvidere overvejet, hvorledes man praktisk kan håndtere en situation med en masseflugt fra Sovjetunionen.

Den ændring af de sovjetiske udrejsebestemmelser, som har været omtalt i dagspressen, og som skulle være trådt i kraft ved årsskiftet, er udsat indtil videre.

Spm. nr. S 20

Til *miljøministeren* (3/1 91) af:

Trøjborg (S):

»Vil ministeren sikre, at Sondrup Jolleklub fortsat kan drive jollesejlsads fra den statsejede del af Sondrup Strand?«

Begrundelse

Med henvisning til en artikel i Horsens Folkeblad den 2. januar 1991, »Statens offentlige strand må ikke betrædes af børn«, anmodes miljøministeren om at ændre Randbøl Statskovdistrikts administration af offentlighedens adgang til de af Miljøministeriet ejede arealer ved Sondrup Strand.

Svar (14/1 91):

Miljøministeren (Per Stig Møller):

Jeg har forelagt spørgsmålet for Skov- og Naturstyrelsen, som oplyser følgende, hvortil jeg kan henholde mig:

»Sagens baggrund er kort fortalt den, at Sondrup Jolleklub søgte og fik fredningsnævnets tilladelse til at oplægge optimistjoller på Odder Kommunes grund og til at opstille en skurvogn til opbevaring af materialer på det nærliggende statsejede areal ved Sondrup Strand.

På Odder Kommunes grund foregår der i forvejen bådoplæg og sejlsads.

Tilladelsen til bådoplægget blev givet i henhold til naturfredningslovens § 46 (vedrørende strandbyggelinier). Tilladelsen til opstilling af skurvognen er dels en dispensation fra en konkret fredning efter naturfredningslovens § 34, dels en dispensation fra naturfredningslovens § 47 (om skovbyggelinier).

For at give tilladelse til at opstille skurvognen på statens areal havde Randbøl Statskovdistrikt betinget sig, at sejlsadsen skulle tage sit udgangspunkt fra det kommunale areal i overensstemmelse med fredningsnævnets tilladelse for at undgå konflikter med andre brugeres anvendelse af det statslige areal.

Sondrup Jolleklub placerede ikke jollerne i overensstemmelse med tilladelsen, men på en privat grund umiddelbart op til det statsejede strandareal. Klubben benyttede herefter en offentlig badebro på det statsejede areal som udgangspunkt for sejlsadsen, hvilket efter distrik-